

Bloeme Evers-Emden: 'Als een pluisje in de wind' Uitgeverij van Praag, Amsterdam 2012. ISBN 9789049026103 (PTSS/ Coping/Veerkracht/ED) Zie ook: www.uvp.nl

Soort boek/Ziekte/Stijl:

Autobiografie van Bloeme Evers Emden, een Joodse vrouw die gedurende de tweede wereldoorlog moest onderduiken, opgepakt werd en na de oorlog weer een leven op probeert te bouwen. Ze gaat daarbij in op hoe deze ervaringen haar leven hebben beïnvloed. Ze liet zich niet verbitteren door het leven maar is zich gaan inzetten voor anderen, kreeg 6 kinderen, studeerde psychologie, helpt mensen met het oorlogsverleden om te gaan.

Covertekst: 'Als een pluisje in de wind' is de soms onthutsende en dan weer ontroerende autobiografie van Bloeme Evers-Emden. Geboren in 1926 groeide ze op in, wat leek, de beschermde omgeving van een socialistisch Joods Amsterdams diamantslijpersgezin. In de oorlog verliest ze vrijwel haar gehele familie. Ze wordt zelf ook opgepakt maar weet uit de Hollandsche Schouwburg te ontsnappen en duikt onder. Ze wordt in 1944 verraden. Bloeme belandt in Auschwitz en wordt geselecteerd voor een werkkamp. In mei 1945 zijn het de Russen die haar bevrijden. Terug in Amsterdam slaagt ze erin een nieuw bestaan op te bouwen. Met Hans Evers sticht ze een gezin. Onder invloed van de kinderen krijgt huize Evers steeds meer orthodoxe trekken. De familie gaat kosjer eten. De oudste zoon, Raph, is sinds 1990 rabbijn.

Op latere leeftijd besluit Bloeme alsnog te gaan studeren, wanneer ze promoveert is ze 63. Als ontwikkelingspsychologe deed ze onder andere taboedoorbrekend onderzoek naar hoe onderduikkinderen op de oorlogsjaren terugkijken. In de resultaten van haar studies resoneert de pijn die ze zelf heeft geleden.

Met veel zelfspot en een kien oog voor detail maakt Bloeme ons deelgenoot van haar unieke leven. Op meeslepende wijze vertelt ze over de onderduik, de kampen, maar ook over haar eerste reis naar de jonge staat Israël en over haar geheime 'Mossad-missie' uit 1982 naar de Sovjet-Unie, waar ze contact legt met Joodse families die niet mogen uitreizen.

Hoe kan een mens na al het leed dat haar door de nazi's is aangedaan, zo zachtmoedig, sterk en positief in het leven staan? Dat is het mysterie Bloeme Evers-Emden, een klein wonder dat dit boek zo onvergetelijk maakt.'

Over de schrijfster:

Bloeme Evers-Emden (1926-2016) is ontwikkelingspsychologe. Ze moest op haar zeventiende in 1943 vanwege haar joodse achtergrond onderduiken en kende vele onderduikadressen. In 1944 werd ze door de bezetter gepakt en naar Auschwitz gedeporteerd. Ze overleefde het concentratiekamp, trouwde, kreeg 6 kinderen en ging op latere leeftijd psychologie studeren. Evers-Emden schreef meerdere studies over kinderen die onderdoken. Dit boek hoort bij deze serie, als vervolg. Zie ook:

http://www.dedokwerker.nl/bloeme_evers-emden.html

Recensies/Extra:

<http://www.moederbrein.nl/moederboeken-moederfilms/als-een-pluisje-in-de-wind-door-bloeme-evers-emden/>

Wim Kleisen, bol.com: 'Er zijn al heel veel verslagen geschreven over onderduik- en concentratiekampervaringen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Toch is elk verslag weer schokkend. Wat mensen is aangedaan in die periode blijft een niet te vergeten bladzijde in de wereldgeschiedenis. Bloeme Evers-Emden doet verslag van haar ervaringen. Het zijn belevingen die ze pas nu, ruim tachtig jaar oud, kan vertellen en nog wordt het haar soms te machtig. Maar het is niet alleen een treurig relaas. We zien hoe na de oorlog Joodse mensen erin slagen weer een gezin te stichten en een nieuwe generatie op de wereld te zetten die de traditie kan voorzetten. Zo is het ook een bemoedigend boek. De auteur vertelt over haar echtgenoot, haar gezin en het bezoek aan de staat Israël. Zij maakt impliciet duidelijk dat het bestaan ervan de basis vormt van de hoop en de levenskracht van onze Joodse medeburgers. Tot slot levert de auteur pleidooien voor de hoofdletter 'J' in de spelling van 'Jood' en afgeleide woorden en voor de positie van de vrouw in de orthodox-Joodse gemeenschap.'